Donderdag 7 September 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No 4302

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Russen door de IJzeren Poort.

Bulgarije verklaart oorlog aan Duitsland.

De mantel der censuur over Nederland

Noordamerikaanse soldaten in zware vrachtauto's begeven zich in de rij op een straat in Parijs, voor de Notre Dame.

FRANKRIJK OOK GROTE MOGENDHEID.

Te Dumbarton Oaks werd vernomen, dat de afgevaardigden over het algemeen tot overeenstemming zijn gekomen ten aanzien van de plannen voor een naoorlogse internationale organisatie om de vrede te handhaven. Ook zou men hebben besloten, dat Frankrijk als een grote mogendheid zal worden beschouwd (Washington, (AP) 6.9).

OPROEP AAN BUITENLANDSE ARBEIDERS IN DUITSLAND.

Het geallieerde opperbevel heeft Dinsdag een oproep gericht tot alle buitenlandse arbeiders in Duitsland om de fabrieken bij de eerste de beste gelegenheid te verlaten.

De omroep zeide o.m.: Nu een nederlaag niet meer te vermijden is willen de nazie-heersers van Duitsland hun wanhopige plannen tot zelfvernietiging doorvoeren en hierin de gehele generatie en alle niet-Duitsers in Duitsland betrekken.

Het offensief tegen Duitsland is echter reeds zover gekomen dat gij ook in actie kunt treden om de ondergang der nazies te verhaasten en uw eigen leven te redden. Wij hebben u maanden geleden gezegd, dat wij u zouden waarschuwen. Nu is de tijd gekomen.

Hier zijn de eerste bevelen: Alle groepen moeten op hun hoede zijn. Begint de fabrieken te verlaten wanneer zich een goede gelegenheid daartoe aanbiedt. De nazies hebben geen mannen genoeg om naar U te zoeken. Begint uw eigen verbindings-mannen te boycotten, maar laat u niet door de gestapo uit dagen tot ongeorganiseerde daden. (Aneta)

BELGISCHE MILITAIRE MISSIE IN BRUSSEL AANGEKOMEN.

De radio van Brussel deelde mede, dat een Belgische militaire missie onder leiding van Luitenant Generaal van Wyger in de nacht van 4 op 5 September te Brussel is aangekomen. De commissie is gesplitst in drie afdelingen: voor militaire en burgerlijke aangelegenheden en militaire justitie, teneinde alle administratieve en politieke zaken af te handelen. Het vertrek van de Belgische regering uit Londen naar Brussel was vastgesteld op Woensdag, doch werd op de laatste minuut uitgesteld (Londen, (AP) 6.9).

DE BLIJDSCHAP IN BRUSSEL.

door

ROGER GREENE

(In een vertraagd telegram van 5 September).

Grote menigten van Belgen vierden nog op wilde wijze hun pas herwonnen vrijheid toen als een lopend vuurtje het gerucht zich verspreidde door de hoofdstad, dat Duitsland zich had overgegeven, Hitler „verdwenen" was en Himmler zelfmoord had gepleegd. „Vier lange jaren leden wij wreed onder de Duitsers en nu gaan zij vrijuit. Het is bitter nieuws voor ons.". Aldus zeiden de burgers herhaaldelijk. „De Duitsers moeten lijden", riep een man boven het tumult uit op het grote plein voor Hotel Metropole. Zelfs nu nog, uren nadat het gerucht voor het eerst door de hoofdstad ging, slingeren opgepakte duizenden zich nog zingende door de straten in de mening dat de oorlog geëindigd is. Geallieerde berichtgevers deelden hun mede, dat het blijkbaar niet waar was en er geen officiële bevestiging van was in het hoofdkwartier van het leger. Waar het gerucht begon schijnt niemand te weten. Toen het het hoofdkwartier bereikte zeiden de Britse officieren: „Wel, als het waar is dan is het doodgewoon pech. Ditmaal wilden wij Duitsland binnenrukken met donderende kanonnen" (Brussel, (AP) 6.9).

PATROUILLE OVER DE DUITSE GRENS.

Wes Gallagher seint uit de Moezel-vallei in Frankrijk:

Na achter de Duitse linies te zijn doorgedrongen meldde een verkenningspatrouille onder leiding van Luitenant Robert Downs de eerste Noordamerikaanse afdeling te zijn geweest, die in deze oorlog de Duitse grens bereikte.

Downs bereikte de grens op 2 September om 15.45 uur, volgens zijn mededeling. Zijn patrouille moest al vechtende terugkeren van de grens aangezien men op verspreide Duitse groepen stiet (Moezelvallei, Frankrijk, (AP) 6.9)

DE LENIGING EN HET HERSTEL.

Autoriteiten van de Herstelorganisatie maakten bekend, dat het bevrijde Frankrijk, België en Nederland hun eigen onkosten zullen betalen in het lenigingswerk. Hij legde uit, dat zij niet zullen behoeven te putten uit de gezamenlijke schatkist der Verenigde Naties. Noorwegen staat er niet zo gunstig voor en zal mogelijk een beroep moeten doen op dae Herstelorganisatie voor een deel van het geld dat nodig is om de honger en het lijden te verlichten en de vernielde industrieën in het land te herstellen (Washington, (AP) 6.9).

HET EERSTE LEGER VOORUIT.

Het Geallieerde Hoofdkwartier maakt bekend, dat het Noordamerikaanse 1e leger onder Generaal Hodges snel voortrukt aan een breed front van drie bruggehoofden over de Maas uit bij Namen en ten Zuiden daarvan. Het aantal gevangenen van het 1e leger in de „zak" bij Bergen is gebracht op 25.000 voor de verrichtingen van de laatste drie dagen. Het totale aantal gevangenen sedert D-Dag bedraagt 154.000. Tot de laatste groep behoren twee Generaals Majoor (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 6.9).

MET DE NEDERLANDSE TROEPEN IN BELGIË.

Het Nederlandse contingent is op weg naar het vaderland. Het was een schitterend gezicht, toen Woensdagavond de Prinses Irene Brigade oprukte over de wegen, die afgezet waren door een dichte juichende menigte, terwijl aan weerszijden nog de overblijfselen lagen van honderden Duitse voertuigen, die door de Raf onder vuur genomen waren.

Stad na stad juichte de Nederlanders toe en de bewoners wierpen den soldaten bloemen toe en reikten voedsel toe aan de Nederlanders.

Op de voorste wagen was een groot portret van de Koningin aangebracht en de toeschouwers juichten luid: Leve de Koningin! Vele chauffeurs hadden hun adressen op de wagens geschreven met krijt. Op diezelfde wagens stonden de dankbaarheidsuitingen geschreven van Fransen aan wier bevrijding de Nederlanders medegeholpen hebben. Op een van de auto's was een tekening van Hitler, hangend aan een galg, aangebracht.

TSJECHOSLOWAAKSE PATRIOTTEN ONTVANGEN STEUN.

Jan Masaryk, Minister van Buitenlandse Zaken in de Tsjechoslowaakse regering, zeide, dat deze week wapenen en voorraden van de geallieerden ontvangen werden door de Tsjechoslowaakse strijdkrachten en Slowaakse patriotten die tegen de Duitsers vechten in het verdeelde land. Hij zeide: „De ontvangst van steun heeft een grote zedelijke invloed op hen gehad". Blijkbaar werden de wapenen en voorraden door vliegtuigen uitgeworpen. De Tsjechen en Slowaken zijn in het bezit van stellingen aan spoorwegen welke de Duitsers blijkbaar hopen te gebruiken om hun troepen uit Roemenië terug te trekken (Londen, (AP) 6.9).

BULGARIJE VERKLAART OORLOG.

Bulgarije heeft de oorlog aan Duitsland verklaard. De oorlogsverklaring kwam, toen de Duitsers beproefden de Bulgaarse troepen, die terug kwamen uit Joegoslavië, te ontwapenen. Het nieuws werd te Ankara door den Bulgaarschen Gezant Balabanoff aan de Britse en Noordamerikaanse ambassadeurs medegedeeld, nadat het eerst aan den Russischen ambassadeur Vinogradoff was gemeld (Ankara, (AP) 7.9).

EENDRACHT MAAKT MACHT.

De totstandbrenging van de verbinding tussen Russen en Tito's mannen op Joegoslavisch gebied zal alle Duitsers ten Zuiden van deze verbindingslijn op het Balkanschiereiland afsluiten. De Russen zijn al bij Orsava, dat is voorbij de IJzeren Poort en 140 km. van Beograd. Een heuvelrug van 80 km. lengte langs de Zuid-Westelijke voet der Transsylvanische Alpen is alles wat de Russen nog scheidt van de grote vlakte die rondom Boedapest ligt en het grootste deel van Hongarije vormt. De Hongaarse grens zelf is nog een 190 km. verwijderd. (Moskou,

HET WEINIGE NIEUWS UIT NEDERLAND.

Slecht weer over het vasteland maakte de nachtvluchten niet onmogelijk. Mosquito's brachten het verkeer tussen Utrecht en Arnhem en tussen Dusseldorf en Venlo in de war. Ten Zuiden van Arnhem werd een convooi in de lucht geblazen. Bij Goch, vlak over de Duitse grens, vloog een trein in brand.

Een andere groep Mosquito's vloog van Engeland naar Hamburg, strooide mijnen in de Duitse zeewegen. Als resultaat van de luchtaanvallen werd de vernieling van 153 goederenwagens, 56 locomotieven en 35 tankswagens gemeld. Elders werden 63 motorfietsen vernield. Alle vliegtuigen keerden veilig en wel terug.

In Noord-Holalnd werden door de Thunderbolts nog 15 wagons met Duitse manschappen vernield. (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 7.9).

Het nieuws van vandaag.

Het Hoofdkwartier van Generaal Dwight D. Eisenhower heeft nog steeds niet bekendgemaakt, dat de Geallieerde troepen de grens van Nederland overschreden hebben, terwijl van Duitse zijde door de radio van Hilversum ontkend werd, dat Breda door de Britten bereikt is. Uit het Hoofdkwartier wordt heden geseind door James Long, dat de mantel der censuur over Nederland geworpen is. Alvorens deze mantel opgeheven wordt zullen wij dus niets te weten komen van wat er omgaat in ons land.

Gent is bevrijd, volgens officiële mededeling en ook Kortrijk, Armentières en een reeks andere steden in België. Het Noordamerikaanse 1e leger onder bevel van Generaal Hodges is de Maas overgestoken ten Zuiden van Namen en trekt voort door de Ardennen. Aan de Kanaalkust bij Boonen en Kales worden de achtergebleven Duitsers steeds meer ingesloten. In Engeland schijnt men geen Duitse luchtaanvallen meer te vrezen, aangezien men er de verduistering grotendeels opgeheven heeft.

Wat de opmars van Generaal Pattons leger betreft kan men zeggen, dat het zijn opmars intoomt om nieuwe voorraden af te wachten. De grootste taak — het doorbreken van de Siegfried-linie — zal het nu moeten verrichten en daarvoor moet men voorbereid zijn. Een laat bericht meldt, dat het leger van Patton reeds aansluiting gemaakt heeft met het leger van Patch, dat in Zuid-Frankrijk landde. In ieder geval hebben de troepen uit het Zuiden reeds Chalons sur Saône bevrijd zodat thans ook Zuid-Duitsland met een invasie bedreigd wordt. Ander goed nieuws uit de bevrijde gebieden van West-Europa is, dat men er vrijwel geen honger heeft geleden tijdens de bezettingsjaren. Men hongerde meer naar de vrijheid dan naar voedsel, seint een berichtgever uit België.

In de Balkan volgen de gebeurtenissen zich nog met grote snelheid op. Bulgarije is nu in oorlog met Duitsland, hoewel de Russen nog steeds niet in het Bulgaarse verzoek voor een wapenstilstand zijn getreden maar toch hun legers schijnen te weerhouden van een Zuidwaartse opmars. De Russen hebben thans geheel Roemenië in de breedte doorsneden en bereikten de Joegoslavische grens bij Turnu Severin aan de IJzeren Poort. Hedenmorgen melden de berichten, dat de Russen al door de IJzeren Poort zijn in hun opmars naar Beograd en Hongarije. In Polen wordt het offensief tussen Warszawa en Oost-Pruisen ook met succes vervolgd en zo zien de Duitsers zich weer voor een nieuwe bedreiging gesteld.

DE VORMING VAN HET NIEUWE FRANKRIJK.

door

NED NORDNESS

(In een vertraagd telegram van 3 September).

Tal van Frankrijks ruim 40 weerstandsgroepen vormen thans de toekomst van het nieuwe Frankrijk. Het dramatische verhaal van deze groepen en haar nieuwe rol wordt getypeerd in de sage van het „Front National", dat beweert de grootste weerstandsgroep te zijn met meer dan een millioen leden waaronder enkele van Frankrijks vooraanstaande intellectuelen. Het Front National ontbloot reeds het zwaard van de eensgezinde opinie welke gesmeed werd in drie jaren van ondergrondse strijd. De leiders van het Front National, die niet tevreden zijn over de autoriteiten die De Gaulle in Algiers had, hebben Commissarissen benoemd in alle Departementen, terwijl de leiders van de ondergrondse beweging een kleinere rol kregen.

Frederic Curie, schoonzoon van het wereldberoemde echtpaar Pierre & Marie Curie, is Voorzitter van het Front National. Enkele der andere leden zijn Henri Wallon, de bekende psycholoog en thans Algemeen Secretaris van Onderwijs in de nieuwe regering, Pierre Blanchard, de film- en toneelster, Victor Basch, Voorzitter van de Internationale Liga voor Menselijke Rechten en Paul Langevin, natuurkundige.

Joliet Curie zeide: „Wij namen als leden aan: mannen van alle politieke gezindten, alle godsdiensten en van alle standen hoog of laag.

Alle voorname leiders van de groep werden gebruikt. Velen werden gedood door de Gestapo.

Het Front National had zijn eigen leger genaamd „Franc Tireurs et Partisans" welks taak het was Duitsers te doden, wapenen te erlangen, mijnen langs de kust te doen springen, verbindingswegen te ontwrichten en andere sabotagedaden te plegen. De F.T.P. werd later met alle andere militaire afdelingen ondergebracht bij de Franse strijdkrachten van het binnenland (Parijs, (AP) 6.9).

ARRESTATIE IN PARIJS.

Gladwin Hill seint uit Parijs: De inhechtenisstelling van Graaf Jean de Beaumont, het rijke lid van de Kamer van Afgevaardigden en behorende tot een van Frankrijks voornaamste families, werd door den Politieprefect van Parijs bekend gemaakt. Hij wordt ervan beschuldigd met de nazies te hebben geheuld. De Beaumont is gehuwd met de dochter van Graaf de Rivaud, de multi-millionnair die fortuin maakte met rubber, financiële belangen heeft in de Verenigde Staten en naam gemaakt heeft bij de paardenrennen in Frankrijk. Zij is een welbekende Franse schrijfster. De Beaumont vertegenwoordigde Indo-China in de Kamer (Parijs, (AP) 6.9).

PERSCONFERENTIE VAN BRACKEN EN GERBRANDY.

De Britse Minister van Voorlichting Brendan Bracken heeft op een persconferentie, welke tevens diende ten afscheid van Premier Pieter Sjoerds Gerbrandy van Nederland, er bij de Nederlanders op aangedrongen geen deel van hun rijk af te staan na de oorlog.

Hij zeide: „Het Nederlandse bewind is zegenrijk geweest overal waar het gevestigd werd". Bracken deed deze verklaring nadat aan Gerbrandy, die voorbereidingen treft om naar Nederland terug te keren, werd gevraagd welke plannen gemaakt zijn voor het zelfbestuur voor Nederlands Oost Indië.

De Premier antwoordde hierop, dat ten spoedigste over deze aangelegenheid een ronde-tafelconferentie gehouden zal worden. Gerbrandy zeide, dat de Nederlanders een legercorps, een luchtmacht en een vloot zullen opbouwen om deel te nemen aan de strijd in de Stille Oceaan (Londen, (AP) 6.9).

HITLER ROEPT ZIJN MANNEN BIJEEN.

De Britse radio zeide, dat Hitler „een dringende vergadering bijeen geroepen heeft van al zijn partijhoofden", teneinde de oorlogscrisis te bespreken (New York, (AP) 6.9).

HULL VERWELKOMT....

Cordell Hull heeft Ruslands oorlogsverklaring aan Bulgarije verwelkomd en gezegd, dat de Verenigde Staten kort tevoren op de hoogte werden gebracht van Ruslands bedoeling (Washington, (AP) 6.9).

Generaal Jacques LeClerq (met stok), Bevelhebber van de Franse 2e pantserdivisie, welke Parijs het eerst binnenrukte, inspecteert een zijner afdelingen bij de Arc de Triomph tijdens de feestviering

Een kind zit schreiend op de grond en de angst blijkt duidelijk in de gezichten van de vrouwen bij het uitbreken van een schietpartij nabij de Notre Dame in Parijs tijdens de victorie-parade. Hoewel Generaal De Gaulle hierbij door een hagel van kogels ging, bleef hij ongedeerd.

Uit de Pers.

R.K. SLUIKBLAD OVER DE R.K. STAATSPARTIJ.

Dit bekende Katholieke ondergrondse blad, „Christofoor" dat krachtig een eigen mening verkondigt, houdt zich in zijn nummer van half Maart bezig met het onderwerp: Maatschappij en partijenstelsel in de nieuwe tijd.

Het begint met een pleidooi voor krachtig gezag:

„Een krachtig gezag wil zeggen dat regeren door het volk weer meer worden invloed van het volk op de regering. Men wenst dat de volksvertegenwoordiging zich weer zal bepalen tot het vaststellen van de grote lijn van het beleid. Van de aan haar verantwoordelijke regering verwacht men leiding, ordening en besluitvaardigheid.

Het verval van de partijen.

In het partijenstelsel zoals dat in de vorige periode is ontstaan en zich heeft ontwikkeld, ontbrak de basis voor een krachtige regering: van een doelbewuste leiding en een principiële oplossing kon zelden sprake zijn. Geen der partijen immers kon ooit op zich zelf een meerderheid vormen, zodat een regering steeds moest steunen op een of andere combinatie. Om tot een regeringsprogram te komen, moest dan nog een compromis worden getroffen waarbij zelfs ieders voornaamste programmapunten ook niet waren opgenomen.

Ook de partijen zelf hadden zeer aan kracht verloren. Steeds werd het moeilijker de partijeenheid in stand te houden. Zij trokken niet meer de belangstelling van het volk, hetgeen zich ook openbaarde in het ontstaan van talrijke kleine partijen. Men stelde steeds minder belang in de publieke zaak, de „politiek" werd aan een kleine groep overgelaten, waar de bekwaamsten vaak buiten bleven. Verschillende stromingen, op politiek en maatschappelijk gebied moesten, wegens het confessionele karakter van de grote partijen binnen partijverband blijven, — wat niet bevorderlijk was voor de kracht der partijen, die zich meer gingen bepalen tot algemene beginselen maar zelden met vastomlijnde plannen kwamen. Het vormen van regeringen buiten de partijen, veroorzaakte het zelf niet aansprakelijk zijn voor de daden, of het gebrek aan daden, van ministers, die tot de partij behoorden. Men liep steeds meer de keizers achterna en durfde geen offers vragen in het algemeen belang (militaire uitgaven).

Steeds duidelijker trad aan het licht, dat belangen van een volksgroep, of enkel een levensbeschouwing, niet de juiste basis zijn voor een politieke partij, maar zij moeten voorkomen uit concrete staatkundige en maatschappelijke opvattingen. De motieven voor het ontstaan van het in zich onjuiste partijenstelsel, gegrond op volksgroepen, waren door de emancipatie en het niet meer bestaan van een uitgesproken onwelwillende houding tegenover elkander vervallen.

Een krachtig gezag zal eerst tot zijn recht komen, als het steunt op een meerderheidspartij gebaseerd op een ideologie, die richting geeft aan staat en maatschappij met een program, dat hiervan de uitwerking geeft.

Volkseenheid.

Vervolgens komt het blad op het onderwerp Volkseenheid. Het voordeel de splitsing in volksgroepen die zich isoleren. Machteloosheid was ervan het gevolg. Christofoor gaat dan verder:

„Zo is er van 1918 af, onafgebroken een rechtse meerderheid geweest; zij heeft het liberale stelsel slechts kunnen uithollen, maar geen nieuw daarvoor in de plaats gesteld. Deze vernieuwing der maatschappij en de dringende oplossing van allerlei problemen konden, ondanks het algemeen bewustzijn der noodzakelijkheid, niet plaats hebben.

Men zag, dat iedere partij naar eigen oplossingen streefde en dat in de Kamer geregeld gestemd werd partij tegenover partij (bv. bij de quaestie van grotere zelfstandigheid voor Indië) ook al waren hierbij haar beginselen niet betrokken (vergaande bezuiniging tegenover het plan van de arbeid). Interne behoorlijke samenwerking was niet mogelijk. Deze zou de bestaande scheidingen hebben genivelleerd, waarop juist het stelsel gebouwd was en zo de grondslag zelf hebben ondermijnd.

Een ander gevolg van de afzondering in volksgroepen was dat zij de samenwerking tussen de vooruitstrevende stromingen vrijwel onmogelijk maakte, waardoor de ontwikkeling naar de nieuwe tijd werd tegengehouden Deze krijgt nu eerst kans van slagen. Oranjevereering en nationale sentimenten zijn niet voldoende voor de eenheid van een volk. Deze kan alleen bestaan als zij rust op het enig juiste fundament, dat gevonden moet worden in het wezen van het begrip 'volk', de organische eenheid, de volksgemeenschap. De gespletenheid verzwakte sterk dit besef, waarvan tenslotte het volksbestaan zelf afhangt. En met het volksbestaan gaat ook de volksgroep ten onder.

Na deze beschouwing kunnen wij de conclusie trekken, dat, bij de eisen van krachtig gezag en volkseenheid, het oude partijenstelsel en een inrichting der maatschappij, waarnaar, blijkens het gesprek van de dag en de uitlatingen in de vrije pers van alle richtingen, de gedachten van de meest Nederlanders uitgaan, past een ander stelsel.

Wij menen, dat de geest van de tijd er op wijst, dat de verdere ontwikkeling zal leiden tot een soort twee-partijenstelsel dat zal ontstaan door afbrokkeling van de oude partijen, die de kern zullen vormen van de conservatieve elementen in ons volk en misschien in de toekomst wel tot één partij kunnen aaneensluiten, en door opkomst van een nieuwe partij, dwars door de oude tegenstellingen heen de vooruitstrevende richting, die de vernieuwing van ons bestel zal doorzetten.

Een krachtig staatsgezag zal moeten steunen op deze vooruitstrevende partij, die tevens als volksbeweging de geestesgesteldheid dient te kweken, waardoor de volksgemeenschapsgedachte, waarmede alle wensen, ook op sociaal-economisch en cultureel gebied, ten nauwste verband houden, het leidend beginsel der maatschappij kan worden.

Opgaan der R.K. Staatspartij.

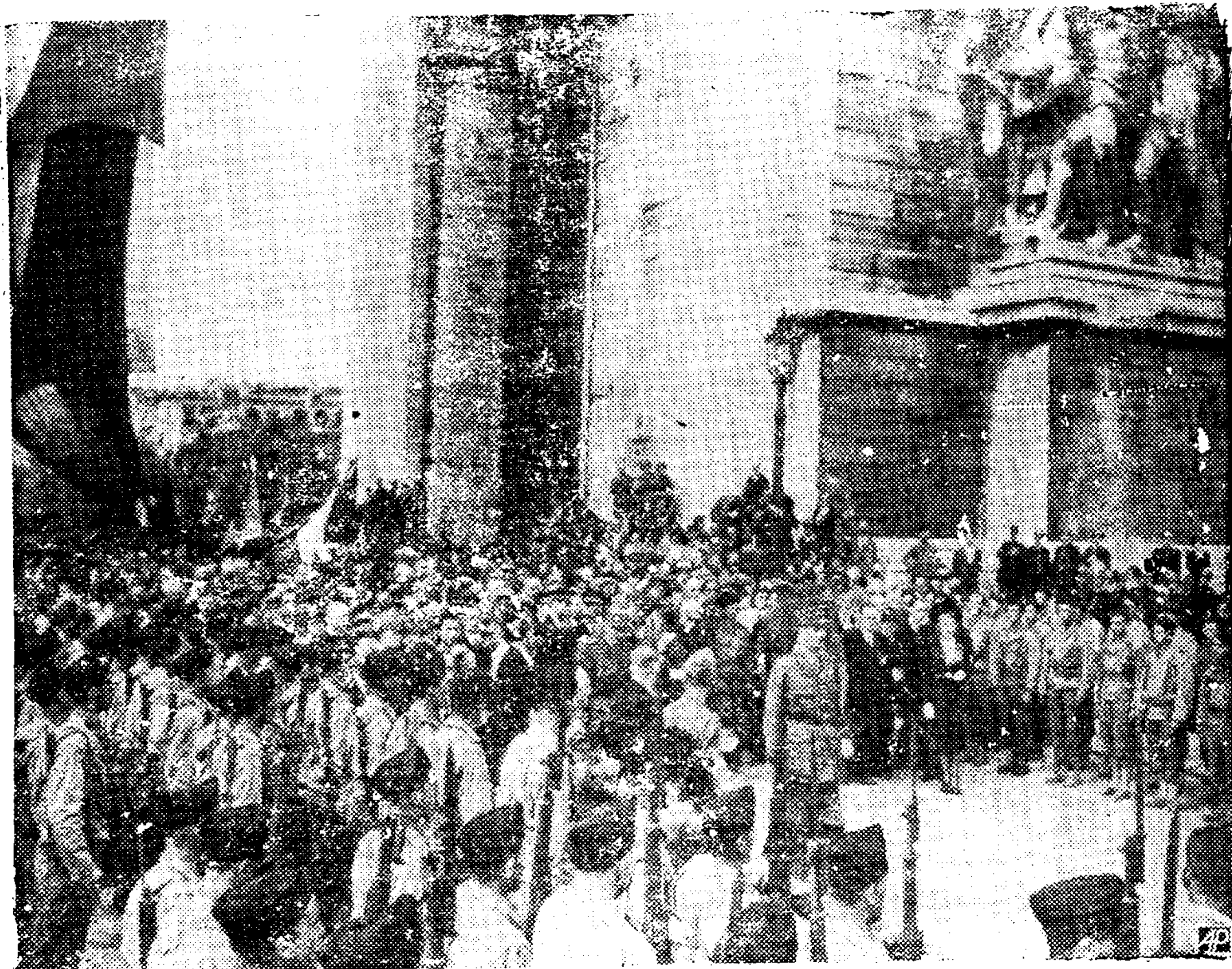
Vervolgens komt als onderwerp aan de beurt de vraag: Is een R.K. Staatspartij noodzakelijk? Het blad wijst op het voorafgaand pleidooi voor een tweepartijenstelsel en het zegt dan:

„Dit houdt in dat ook de Katholieken zich over deze twee hoofdgroepen zullen verdelen en de R.K. Staatspartij dient te worden opgeheven, evenals de andere thans bestaande partijen.

Het verdient zich dan in beschouwingen over de noodzakelijkheid van de stichting van confessionele partijen in het verleden. Daarvoor zijn thans echter de omstandigheden niet meer aanwezig althans niet meer in die mate dat het voortbestaan der daaruit voortgekomen partijverhouding en toepassing der gespletenheid van ons volk gewettigd is tegenover de nadelen. Het werkt tenslotte op uitvoerige wijze uit wat daarvoor nodig is".

* * *

Blijkens een door NCWC rondgeseind telegram heeft het katholieke sluikblad „Je Maintiendrai" eveneens in bovenstaande trant geschreven toen het zeide „de terugkeer van confessioneel-politieke groepen in Nederland tegen te staan". Het blad voegt eraan toe, dat de omstandigheden zo zijn, dat „vorming van partijen naar godsdienstige lijnen in het na-oorlogse Nederland onwaarschijnlijk zijn".

Generaal Charles de Gaulle, leider van het Franse Nationale Comité (rechts midden) leidt een deel van de bevrijdingsparade onder de met vlaggen behangen Arc de Triomph tijdens de viering in Parijs. Even later werd de parade opgebroken, toen Duitse rs en Franse verraders uit huizen en van daken begonnen te schie ten.

NEDERLAND

VOOR HET VADERLAND.

— Te Bergen op Zoom hebben patriotten den N.S.B.-er W.M.A. Vervest gedood

— De volgende 15 leden van de Nederlandse koopvaardij hebben hun leven verloren of worden vermist: Kapitein: Kapitein J. van der Linde, Eerste stuurman F. A. Maas, Tweede stuurman P. Bunk en M. A. van der Hoeven. Eerste machinist J. Krikke, tweede machinist C. A. van Mechelen, Derde Machinist A. van de Water. chefsteward, W. Tamminga, Oliemannen H. Andeweg, W. Kazen, J. B. Perrier J. Pijnacker, H. Wassink. Kok G. Roodhorst, Betaalmeester C. Schutte.

NAKENDE BEVRIJDING GENEEST LOUDON.

Dr. Alexander Loudon, Ambassadeur van Nederland te Washington, heeft een lichte hartaanval gehad; hij is bedlegerig, maar zijn toestand is bevredigend.

Mevrouw Loudon verklaarde, dat zij twee weken geleden te South Darmouth „Massachusetss' aankwam. Het nieuws van de nakende bevrijding van Nederland was het beste geneesmiddel voor Dr. Loudon. (Aneta)

KORT NEDERLANDS NIEUWS.

— Gerbrandy, Van Kleffens en de Britse Minister van Buitenlandse Zaken, Anthony Eden, hebben Woensdag een conferentie gehouden.

— Duitsers en N.S.B.-ers verlaten Nederland.

— De Amsterdamse Beurs is, volgens Radio-Hilversum, wegens bijzondere omstandigheden gesloten.

— De Duitsers hebben de Siegfriedlijn uitgebreid naar het Noorden langs de Nederlands-Duitse grens. Een officier van het Geallieerde Hoofdkwartier verklaarde, dat uitgebreide werken zijn uitgevoerd langs de grens van Aken naar de Maas en de Rijn in de buurt van Kleef. Men weet niet precies hoe sterk deze lijn is, noch hoe diep de verdedigingswerken zijn. De Duitse strategie zal er dus wel op gericht zijn alles ten Noorden van de Rijn in Nederland in handen te houden, daar anders de Geallieerden langs deze weg achter de Siegfriedlijn zouden komen.

— Dr. Bernard Jofre, een bekend Venezolaans journalist, schrijft in „El Heraldo", dat het Nederlandse volk zich nooit heeft overgegeven. Het Nederlandse volk is een dier volken, waarvoor de Duitsers bevreesd mogen zijn, want de Nederlanders zullen nooit vergeten, dat dezelfde Duitse kinderen, die de vorige oorlog werden opgenomen en gevoed in Nederland nu de afschuwelijke misdaden bedreven in datzelfde land.

— Geallieerde jagers en jagerbommenwerpers hebben duikvluchten uitgevoerd boven wegen en spoorwegemplacementen in Nederland en West-Duitsland. Volgens het Geallieerde Hoofdkwartier zijn Woensdag 143 vliegtuigen op de grond vernield en 28 bij gevechten neergeschoten. Vijandelijke schepen werden voor de Nederlandse kust aangevallen door vliegtuigen, die raketprojectielen vuurden. Een schip werd tot zinken gebracht en een ander brandend achtergelaten. Drie kleinere schepen werden beschadigd. Lichte bommenwerpers vielen spoorwegstations aan in Nederland en West-Duitsland.

— **Radio-Hilversum, onder Duits toezicht staande, ontkende, dat de Geallieerde troepen Breda binnenrukten (Aneta).**

Generaal Dwight D. Eisenhower (midden), de Geallieerde Opperbevelhebber in West-Europa, staat met enkele zijner Bevelhebbers bij de Arc de Triomph in Parijs.
V.l.n.r. voorste rij: een niet geïdentificeerde officier, wiens gezicht gecensureerd werd; Luitenant Generaal Omar N. Bradley, Bevelhebber van de 12e leger groep; Generaal Eisenhower; Luitenant Generaal Joseph Pierre Koenig, Bevelhebber der Franse strijdkrachten van het binnenland en Hoofd Luchtmaarschalk Sir Arthur Tedder, waarnemend Opperbevelhebber.

WERELD NIEUWS

HONGARIJE IN OORLOG MET ROEMENIË.

Volgens de radio van Berlijn heeft Hongarije officieel bekend gemaakt, dat het in oorlog is met Roemenië, aangezien Roemeense troepen Hongaars gebied in Transylvanië zouden zijn binnengedrongen (Londen, (AP) 6.9).

PORTUGAL GAAT VECHTEN.

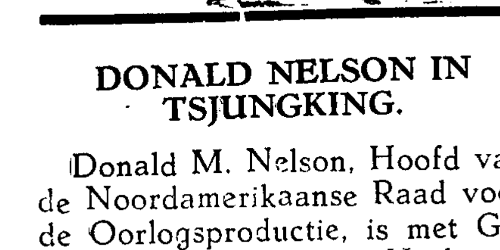
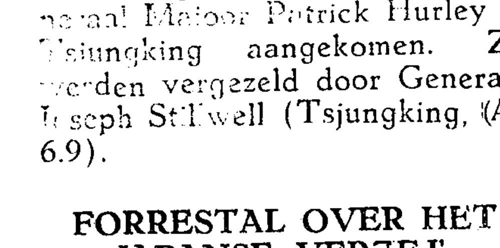
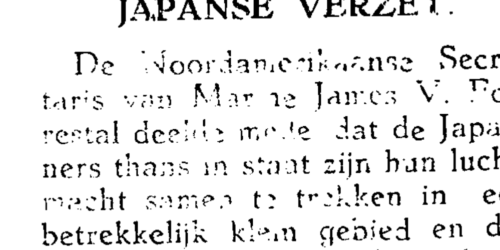
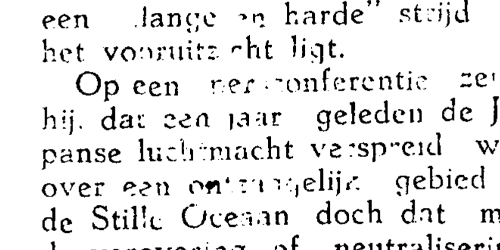
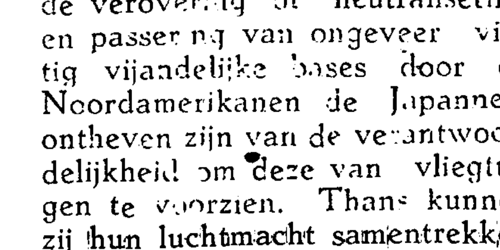
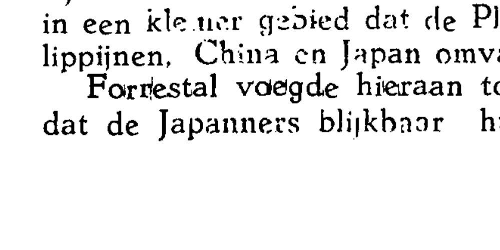
Uit Lissabon wordt door United Press bericht, dat Portugal van plan is een expeditiecorps uit te rusten van vijf tot tien duizend man om met de Australiërs in de Stille Oceaan te vechten (Aneta).

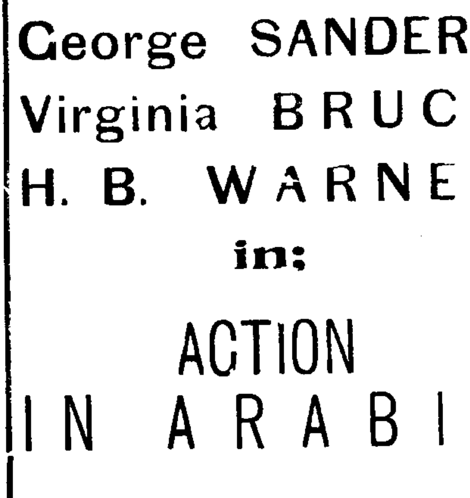
ENGELS BLAD OVER DE RESOLUTIE VAN MCKELLAR.

De „Sunday Times" van Londen zeide o.a. als commentaar op het voorstel van McKellar om enkele eilanden van Europese landen op het Westelijk Halfrond over te nemen: „Laat ons minder praten over souvereiniteit en meer over de gezamelijke Staven en het verdere gemeenschappelijk gebruik van elke basis die wij hebben.

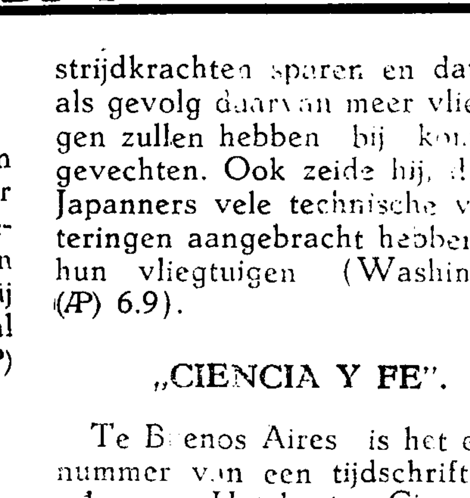
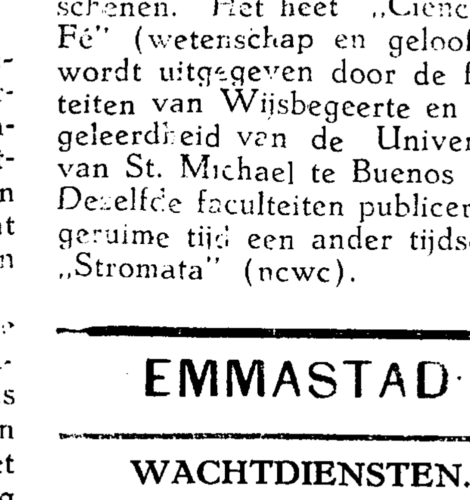
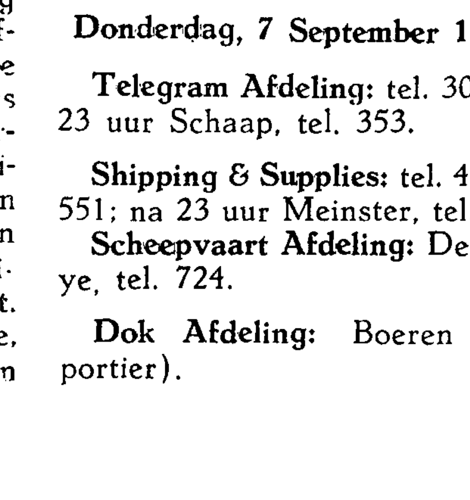
Wij vechten zij aan zij om geen enkele andere reden dan omdat wij dat moeten. Groot Brittannië vocht in 1940 voor eigenbehoud; en evenzo deden de Verenigde Staten na Pearl Harbor. Er zijn schulden aan beide zijden. Welke de grootste is kan niet worden berekend.

Wij vragen onzen vrienden niet te vergeten dat de gezamenlijke veiligheid niet afhankelijk is van wie de eigenaar is van welk eiland doch van ons verder samengaan tot het einde langs de weg van wederzijdse samenwerking waarop wij reeds zo ver en zo gelukkig samen zijn gegaan".

DONALD NELSON IN TSJUNGKING.

Donald M. Nelson, Hoofd van de Noordamerikaanse Raad voor de Oorlogsproductie, is met Generaal Major Patrick Hurley in Tsjungking aangekomen. Zij werden vergezeld door Generaal Joseph Stilwell (Tsjungking, (AP) 6.9).

FORRESTAL OVER HET JAPANSE VERZET.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine James V. Forrestal deelde mede dat de Japanners thans in staat zijn hun luchtmacht samen te trekken in een betrekkelijk klein gebied en dat een „lange en harde" strijd in het vooruitzicht ligt.

Op een persconferentie zeide hij, dat een jaar geleden de Japanse luchtmacht verspreid was over een ontzaglijk gebied in de Stille Oceaan doch dat met de verovering of neutralisering en passering van ongeveer vijftig vijandelijke bases door de Noordamerikanen de Japanners ontheven zijn van de verantwoordelijkheid om deze van vliegtuigen te voorzien. Thans kunnen zij hun luchtmacht samentrekken in een kleiner gebied dat de Philippijnen, China en Japan omvat.

Forrestal voegde hieraan toe, dat de Japanners blijkbaar hun strijdkrachten sparen en dat zij als gevolg daarvan meer vliegtuigen zullen hebben bij komende gevechten. Ook zeide hij, dat de Japanners vele technische verbeteringen aangebracht hebben aan hun vliegtuigen (Washington (AP) 6.9).

„CIENCIA Y FE".

Te Buenos Aires is het eerste nummer van een tijdschrift verschenen. Het heet „Ciencia y Fé" (wetenschap en geloof) en wordt uitgegeven door de faculteiten van Wijsbegeerte en Godgeleerdheid van de Universiteit van St. Michael te Buenos Aires. Dezelfde faculteiten publiceren geruime tijd een ander tijdschrift „Stromata" (ncwc).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

Donderdag, 7 September 1944:

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur Schaap, tel. 353.

Shipping & Supplies: tel. 458 en 551; na 23 uur Meinster, tel. 304.

Scheepvaart Afdeling: De Troye, tel. 724.

Dok Afdeling: Boeren (via portier).

CURAÇAO

f 1.39 VOOR UW CURAÇAOSE GULDEN.

In ons lijstje van gisteren, waarin de verhouding van de Nederlandse gulden t.o.v. van dollar, pond en Curaçaose gulden werd aangegeven, is verwarring geslopen doordat in de laatste regel de Nederlandse met de Curaçao gulden is verward. Bedoeld was natuurlijk, dat men voor 1 Nederlandse gulden 72 Curaçaose centen krijgt. Voor één Curaçaose gulden krijgt men dus 1.39 Nederlandse gulden.

Deskundigen op Curaçao voorspellen, dat hierover na de oorlog nog wel een en ander te doen zal zijn. Het lijstje is dus:

2.61½ Ned. G. voor $ 1
10.68 Ned. G. voor £ 1
1.39 Ned. G. voor 1 Cur. G.

VERDUISTERING EN HET ALFABET.

„Hora est de somno surgere."

Van de Laarschots vernuft heeft indertijd het alfabet toepasselijk gemaakt op de wijze waarop de verduistering kan worden toegepast. Zo hebben wij D gehad, werd G om nimmer opgehelderde reden ingevoerd en leven wij thans in B. Wat A precies inhoudt weten wij niet, doch misschien zou het niet onaardig zijn die phase nu ook nog een dagje te nemen en dan de verduistering maar op te heffen, zoals blijkens de berichten in Engeland ook gedaan is.

Uit elders getroffen maatregelen mogen wij dankbaar afleiden, dat het gevaar geweken is en hoewel wij erkentelijk zijn voor de snelle wijze waarop indertijd schuilkelders en verduistering werden gebouwd en ingevoerd, menen wij toch dat handhaving hiervan langer dan nodig niet gewenst is, daarbij aan onze militaire overheden overlatend uit te maken of dit „niet langer dan nodig" thans al aangebroken is. Wij schrijven het, omdat men anders wel eens kon vergeten de geringe mate van verduistering, die wij nog hebben, ook nog af te schaffen. Dus de kapjes van de lantaarns, de uitstalkasten weer verlicht enz.

Met de afbraak der schuilkelders is men al begonnen. Gelukkig hebben zij geen dienst behoeven te doen in werkelijke noodgevallen. De afbraak gaat langzaam, maar misschien komt er toch wel doorheen.

Dan is daar nog de Burgerwacht, die gelukkig ook nimmer in werkelijke noodgevallen heeft moeten optreden, al is de Burgerwacht een trots van ons eiland geworden en al bleek zij bij voorkomende openbare gelegenheden uitmuntend geoefend. Nog kortelings wees de Voorzitter van de Onderwijsvereniging, de Heer Oudvorst, op de onderwijzers die hun vrije tijd aan de Burgerwacht moeten geven. Zij en anderen hebben dit naar uit vele gevallen gebleken is, met animo en toewijding gedaan. Maar ook ten aanzien hiervan zouden wij willen opmerken, dat handhaving hiervan langer dan strict nodig overbodig is. In Suriname is men zelfs al verder gegaan, doordat de Staten de opheffing van de Staat van Beleg hebben gevraagd. Er is ook in Curaçao geen reden oorlogsmaatregelen langer dan nodig te handhaven, waarbij — dit nogmaals — wij vanzelfsprekend den krijgsoversten hier de beslissing hierin laten. Dit laatste natuurlijk ook weer met dien verstande, dat zij, zodra geheimhouding niet meer nodig is, rekening en verantwoording zullen afleggen van alle getroffen maatregelen zoals dit in een democratisch land verwacht kan worden.

HET CONCERT OP DE MARINEBASIS PARERA.

Gisteravond over achten reden wij naar Parera om het concert, dat in de longroom op de Marinebasis aldaar in intieme kring gegeven zou worden, bij te wonen.

Dat dergelijke avonden hoe langer hoe meer gewaardeerd worden, bleek uit de talrijke opkomst van de muziekliefhebbers, die de longroom geheel vulden. Wij kunnen daarom het streven van den heer Smitt, die de ziel van deze avond was, niet genoeg waarderen en spreken de hoop uit, dat er meer gevonden zullen worden, die niet alleen in staat, maar ook met zoveel geestdrift bezield zijn om dergelijke avonden in elkander te zetten.

Wij twijfelen er niet aan, of, als de Kunstkring eenmaal over zijn eigen concertzaal beschikt, de lust en drang om kamermuziek te beoefenen, meer naar voren zullen komen.

In het programma, dat ons geboden zou worden, kwam een verandering, doordat de heer Smitt in zijn welkomstwoorden ons teleurstellen moest met de mededeling, dat de zangnummers zouden vervallen, omdat de zanger reeds enige dagen last had van zijn keel. Dit belette hem echter niet om aan het slot van het programma als toegift een zeer gevoelsrijke vertolking te geven van de Berceuse de Josselin van Gedard.

Als eerste nummer kregen wij te horen het concert in remineur voor twee violen van Bach, uitgevoerd door de heren de Visser en Ellis, aan de vleugel begeleid door Mevrouw Broek. Er moest flink gestudeerd zijn om dit zeer moeilijke concert zonder ongelukken tot een goed einde te kunnen volbrengen, zoals in casu het geval is geweest.

Hierna speelde de heer de Visser, zoals hij reeds bij ons bekend is, de Romance in fa majeur van Beethoven en de Meditation uit Thais van Massenet, aan de vleugel begeleid door Mevrouw Broek. Als beloning voor de ovatie, die hem ten deel viel, gaf hij ons een Mazurka van Wieniawsky te horen.

Na dit nummer begaven wij ons in de pauze naar het terras om enige frisse lucht te happen en een koele drank te gebruiken.

Mevrouw Broek kwam na de pauze het eerst aan de beurt. Zij gaf ons een zeer fijne voordracht van Mozarts Fantasia, daarna een Prelude van Szymanowsky, die ons minder kon bekoren, vervolgens een zeer luchtige Bergere van Niemann om ter slotte zich geheel te geven aan Debussy met diens Reflets dans l'eau.

Na de bijval, die haar door het verrukte publiek betuigd werd, kregen wij nog een Debussy te genieten.

Zeer terecht werd haar daarna ook door den Commandant van de Marinebasis en den heer Ellis een tweetal bloemstukken aangeboden.

Het zeer gevarieerde programma werd besloten met een tweetal trio's: Agnus Dei, Intermezzo uit de 2de Arlesienne suite van Bizet en Londenderry Air, een oud Iersch lied, zeer goed uitgevoerd door de heren Sweers, viool, Smitt violoncel en Grunstra aan de vleugel. Den heer Grunstra hebben wij gisteravond voor het eerst gehoord. Deze eerste kennismaking was ons aangenaam en wij hopen hem nog vaker te horen.

Na nog een ogenblik op het terras te hebben vertoefd togen wij huiswaarts met de voldoening een prettige muziekavond te hebben gehad. B

De Duitse Bevelhebber van het Parijs garnizoen, Generaal Dietrich von Choltitz (voorgrond), na zijn overgave welke plaats vond in het kantoor van den bagagemeester in het spoorwegstation van Montparnasse. De personen op de achtergrond werden niet geïdentificeerd. De Duitse Bevelhebber draagt het IJzeren Kruis.

NOG GEEN PASSAGES VOOR NEDERLAND GEBOEKT.

De K.N.S.M. heeft nog geen lijst van personen, die passage hebben geboekt voor Nederland, aldus werd ons bij informatie medegedeeld. Het gerucht als zouden reeds genoeg passages naar Nederland geboekt zijn om enkele schepen te vullen wordt hiermede gelogenstraft.

Men deelde ons mede, dat deze en gene reeds om inlichtingen gevraagd heeft met betrekking tot een eventuele reis naar bevrijd Nederland, doch dat dit aantal onbelangrijk is.

ONZE VRIJWILLIGSTERS.

Uit Curaçao zijn nog drie leden van het Vrijwillig Vrouwen Hulp Corps vertrokken, nl. de dames J. Vernes-Admiraal, T. Teuwen-Stam en M. L. H. Radema-Eliseo. Zoals bekend is vertrok de Curaçaose en Surinaamse groep van het Vrijwillig Vrouwen Hulp Corps, bestaande uit onderscheidenlijk tien en acht deelneemsters korte tijd geleden van Curaçao via de Verenigde Staten met eindbestemming naar Nederland. Na aankomst in New York wordt de leden een korte aanvullende medische opleiding gegeven, waarbij de dames, die nu vertrokken zijn, zich alsnog zullen aansluiten. Daarna zal de groep de reis naar Engeland voortzetten en straks in het bevrijde Nederland de eigenlijke taak aanvangen.

DELICATESSEN IN ANDERE HANDEN.

Dezer dagen heeft de Heer Izaak van der Ree „Delicatessen" op Pietermaai overgenomen. De Heer van der Ree, die reeds eigenaar is van de Opera Bar, zal het pand geheel laten verbouwen en is van plan een daktuin in te richten. Volgens de Heer van der Ree moet Delicatessen een familiecentrum worden.

Zolang het pand nog niet verbouwd wordt, blijft het geopend.

V.O.C.

De gebruikelijke bijeenkomst van de Vrouwenorganisatie Curaçao zal morgen, Vrijdag as., niet doorgaan.

Voortaan zullen deze bijeenkomsten slechts op Dinsdag plaats vinden.

GESLAAGD.

Wij vernemen, dat de Heer M. P. Gorsira bij het dezer dagen gehouden examen voor inspecteur van Politie is geslaagd.

De Heer Gorsira, die reeds negen jaar bij de Curaçaose Politie dient, heeft in 1942 het praktijkexamen behaald, waarna hij in bepaalde vakken nog de A.M.S. alhier heeft moeten volgen, teneinde tot het inspecteursexamen te kunnen worden toegelaten.

Wij hopen, dat zijn doorzettingsvermogen en studielust met een spoedige benoeming tot inspecteur van Politie zullen worden beloond.

BUITENLAND

DE STRIJD IN BELGIE.

Het Noordamerikaanse eerste leger drong de Ardennen binnen langs een front van 65 km. over de Maas. Het derde leger versterkte zijn bruggehoofden aan de Moezel ten Noorden van Nancy en minder dan 6 km. van Metz. De Duitse tegenstand wordt sterker naarmate men de Siegfried-linie nadert. De snelheid waarmede de slag om Frankrijk en België gevoerd werd neemt nu al voor hergroepering alvorens de eindstrijd over de grens te voeren. De Noordamerikaanse-Britse opmars naar Nederland gaat verborgen onder de dekmantel der Censuur. Gent is genomen evenals Kortrijk. Beide plaatsen boden geen tegenstand meer.

Armentières werd eveneens ingenomen en hiervoorbij kwam men langs Rijsel tot aan Merville. De gehele streek langs de linie van de Leie werd schoongevaagd. Op het Land van Bredenaarde staan de Britse troepen tegenover Dover en Folkstone. Van Normandië tot hier is het een gevecht van meer dan 320 km. geweest en nu kunnen zij Engeland weer zien. De Canadezen vechten zich een weg in de buitenwijken van Boonen (Boulogne) en Marquise, een andere havenplaats. De ontsnappingsweg der Duitsers is afgesneden. De Canadezen en Polen sluiten de Duitsers te Kales (Calais) eveneens af door speerpunten aan weerszijden van Kales te priemen. De Britten zijn al voorbij Sint Omaar en Kassel [geboorteplaats van Petrus Dethanus, de Franse Vlaming die de Nederlandse psalmen berijmde — Red.]. Een groot kustgebied is hierdoor in onze handen gekomen, vanwaar geen vliegende bommen meer zullen worden verschoten.

De Noordamerikanen zijn thans 600 km. van Cherbourg en hebben de snelste veldtocht der geschiedenis gemaakt. Benzine en andere noodwendigheden worden thans met de grootste spoed aangevoerd en de Duitsers profiteren van de korte pauze. Hun moreel is verbitterd, maar niet gebroken. Nu zij de laatste verbindingslinie van hun eigen land als ruggesteun hebben schijnt in velen hunner de laatste hoop te herleven.

Het eerste leger is ettelijke kilometers over de Maas bij Namen en nog slechts een 35 km. ten Zuiden van Auchamps (ten Noorden van Charleville).

Ten Zuiden van Luik ontwikkelt zich een strijdtoneel. Het geallieerde hoofdkwartier heeft de vroegere berichten van de Parijse radio als zouden de Noordamerikanen Luik en Aken bereikt hebben, als voorbarig bestempeld. Het vierde leger, welk patrouilles vier dagen geleden de Duitse grens bij Saarbrucken zijn overgestoken, is later teruggetrokken. Vooruitgeschoven posten ervan verkenden de omgeving van Metz en kwam tot binnen 6 km. van de stad volgens berichten van het front. Dit zou een verklaring kunnen zijn van het bruggehoofd over de Moezel bij Pont a Mousson, maar vermoedelijk hadden de Noordamerikanen tenminste een ander sterk bruggehoofd ergens tussen Metz en Nancy. Het communiqué zeide slechts, dat er een opmars was ten Oosten en Noord-Oosten van Verdun. (Geallieerde hoofdkwartier, (AP) 7.9).

IN ITALIE.

Noland Norgaard seint uit Rome, dat Lucca, 16 km. ten Noord-Oosten van Pisa, is veroverd. De Duitsers werden tot minder dan 10 km. van de verdedigingswerken van de Gotische linie gejaagd. Slechts geringe winsten worden evenwel van het achtste leger in de buurt van de Adriatische sector gemeld, waar de geallieerden Ricionne Marina aan de kust binnentrokken:

Besanigo, 5 km. meer binnenslands gelegen, werd veroverd.

Er wordt flink gevochten langs een front van 22 km. langs de kust. De Britten trokken de Ventena over en zijn vlak bij de kleine republiek San Marino. Een weinig verder veroverden de Britten en Brits-Indiërs de berg San Giovanni (ongeveer 700 m. hoog), die de vallei van de Ventena en de Conca beheerst. (Rome. (AP) 7.9).

GEEN HONGER IN FRANKRIJK EN BELGIE.

door

William Smith White.

„Het burgerlijk leven is in elk opzicht normaal en het moreel is hoog".

Deze zin besluit de rapporten van een officier voor burgerlijke aangelegenheden. Luitenant Kolonel William Dahl, die met een pantserdivisie oprukt. Telkens en telkens weer bij het doortrekken van talloze Belgische steden in Frankrijk en België meldde hij hetzelfde. Dit is vooral van betekenis aangezien deze divisie de speerpunt vormt van de opmars en indien veel honger en ziekten voorkwamen langs de route zou Dahl dit wel gerapporteerd hebben om het eenvoudige feit dat zijn afdeling overal het eerst aankwam.

Het feit is, dat deze afdeling bijna geen werkelijke honger aantrof in haar opmars door Frankrijk en België en dat slechts nu en dan om voedsel gevraagd werd: hier wat meer boter, daar wat meer vlees enzovoorts.

De afdeling voor burgerlijke aangelegenheden beschikt over een uitgebreid apparaat om voedsel aan te voeren voor de nooddruftigen. Doch dat apparaat behoefde niet in werking te treden. Er was wel honger maar dan naar vrijheid en niet naar voedsel, naar de bevrijding en niet naar brood. Afgezien van het geestelijk lijden en de vrees voor de Duits de laars — natuurlijk moeten deze ontberingen op een andere schaal worden afgewogen — schijnen deze mensen practisch ongedeerd uit de oorlog te voorschijn te zijn gekomen. (Met de Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten in België, (AP) 7.9).

Van wat ik gezien heb in Frankrijk bij mijn werk in de Britse, Canadese en Noordamerikaanse sectoren geloof ik, dat het volk op zijn minst even goed en waarschijnlijk beter heeft gegeten dan het volk in Engeland, waar ik een jaar toefde. Ik wil hiermede niet beweren, dat ik een diepgaand onderzoek heb ingesteld; dit is slechts mijn objectieve indruk als verslaggever. In België zijn er meer aanwijzingen van minder goede voeding dan in Frankrijk, doch ook hier zie ik niets wat wijst op een algemene honger. Er zijn natuurlijk vele en verschillende factoren die hier een rol spelen: het feit dat de Belgen en Fransen een weinig van dit en een weinig van dat kunnen nemen en iets klaarmaken dat buitengewoon smakelijk en voedzaam is. En toch geloof ik, dat het waar is dat van alle Geallieerden in West-Europa de Engelsen minder te eten en meer te verduren hebben gehad dan de rest. Dat slaat ook op het lijden van de burgerij: als gevolg van de bombardementen. Wederom moet men het verschillende temperament in aanmerking nemen. Na een werkelijk helse nacht van bombardementen in Londen kon een Engelsman terloops opmerken, dat het bombardement „nogal flink" geweest was. In Frankrijk en vooral in Parijs beschrijven de burgers met omzetting de „vreselijke" bombardementen welke zij moesten verduren. Het feit is, dat de bombardementen in Engeland meer verlies aan mensenlevens en meer schade veroorzaakt hebben voor de burgerij dan in Frankrijk: in elke willekeurige vijf huizen blokken in Londen die men neemt vindt men meer schade dan ik in geheel Parijs gezien heb. (Met de Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten in België, (AP) 7.9).

IN PARAMARIBO.

De Nederlandse gezant te Rio de Janeiro, de heer Willem Daniels, is op weg naar Washington te Paramaribo aangekomen.

WIE IS DE GELUKKIGE?

1e prijs	11912
2e prijs	4427
3e prijs	9733
4e prijs	6449

Laatste Nieuws

— **24 Uren** nadat de Bulgaarse regering een verzoek om wapenstilstand richtte aan Rusland, heeft Moskou hierop nog niet openlijk gereageerd, hoewel het Rode leger blijkbaar weerhouden wordt van de inval in Bulgarije. In haar nota ontkende de Bulgaarse regering, dat de havens en vliegvelden ter beschikking van de Duitsers zijn gesteld voor militaire doeleinden.

— **In een onbevestigd** bericht meldt George Morard van de CBS, dat de legers van Patton en Patch aansluiting gemaakt hebben bij een niet nader genoemd punt nabij de Duitse grens.

— **„Rode Ster"** meldt, dat 791.000 Duitsers aan het Oostelijk front gedood werden van 23 Juni tot en met 31 Augustus. „Dit wil zeggen, dat het Rode leger in negen weken tijds een Duits leger uitgeroeid heeft „dat groter is dan dat tegen de Geallieerden werd ingezet."

— **Keizer Hirohito** van Japan heeft de Japanse Landdag gewaarschuwd, dat de oorlog „steeds feller" wordt en Premier Generaal Kuniaki Koiso zeide, dat het Keizerrijk al zijn krachten moet verzamelen om een eventuele Noordamerikaanse invasie te bestrijden.

Britse voetsoldaten rijden op grote Churchill-tanks bij hun snelle opmars naar Nederland.

De wegen naar Berlijn.

door

ILYA EHRENBURG.

Het Rode Leger is op de grens van de Sovjet-Unie. Dit is de dageraad van algehele vrijheid.

Gedurende duizend dagen hebben wij een strijd op leven en dood gevochten. Wij filosoferen niet. Wij wijden ons niet aan dromen en verheven verklaringen. Wij kijken niet op de kalender en wij wachten niet op goed weer.

Moskou herinnert zich die Zondag in Juni goed, toen het ernstige nieuws door de luidsprekers kwam. De Duitsers, marcherende en zingende, fluitende en spuwende, hadden onze grens overschreden; ze stalen sjaals en horloges, aardewerk en hoting. Zij schoten onze kinderen dood. Hun tanks verpletterden onze velden. Hun bommen verbrandden onze steden. Hun Führer huilde: „Dit is het einde van Rusland!"

In die dagen spraken Moskou's raketten en kanonnen met verschillende stemmen. Wij ondervonden de volle maat van bitterheid. Maar Moskou hield vol. Rusland hield vol. Wij vochten in vorst, in regen toen de wegen onbegaanbaar waren. Wij hadden weinig tanks, wij verdedigden onze vrijheid met vuurflessen.

Toen de Duitsers de Caucasus bereikten wanhoopten wij niet. En de wereld ziet wat wint, vastberadenheid of twijfel, moed of wachten. Duizend dagen en duizend nachten in bittere vorst en grote hitte vochten de soldaten van de Sovjet-Unie door. Duizend dagen en duizend nachten werkte Moskou met opeengeklemde tanden door.

Nu zijn de dagen van glorie gekomen Waar zijn de overwinnaars van Parijs? Waar zijn de Pommerse veefokkers? De Beierse brouwers? De Frankfurter worstmakers? Waar zijn de Caesars van Schweinfurt? Waar zijn de Napoleons van Sivinemunde? Hun beenderen liggen over onze grond verspreid. Hun verachtelijke dromen zijn verspreid met de winden.

De aankomst van het Rode Leger aan de Pruisische grens voorspelt het einde van Hitlers veldtocht maar het is slechts het begin van de veldtocht van het Rode Leger. Voor het Rode Leger is er geen grens, dan de grens van overwinning.

De veldtocht der bandieten is geëindigd. De veldtocht van het recht is begonnen. De rechters marcheren naar het Westen. De verachtelijke kindermoordenaars zullen hen niet ontsnappen. Rusland herinnert zich alles. Duitsland zal niet gered worden door bergen, door rivieren of door supertotalitaristische Fritzen. Wij spelen niet met hen. Dit is geen quadrille.

Het verontwaardigde geweten leidt ons naar het Westen. Wij marcheren met een dure eed op onze lippen. Nooit zal dit weer gebeuren. Wij willen niet, dat de Duitsers een andere veldtocht beginnen in 1965. Wij waren het niet, die de oorlog begonnen, maar die hem zullen beëindigen.

En wij zullen hem zo beëindigen, dat zij nooit weer zullen beginnen.

Nu marcheren wij naar hen toe, en wij zullen hen bereiken. Wij zullen de gifttanden van deze reptielen uittrekken. Wij zullen hun gewoonte om te vechten breken. De wereld kijkt met hoop naar het Rode Leger. Het brengt vrijheid.

Wij zijn trots, dat Polen, Tsjechen, Joegoslaven en Fransen op Sovjet-bodem vechten. Nu moet Hitler geheel verpletterd worden. Vele wegen leiden naar Berlijn.

Berlijn kan van het Westen uit bereikt worden. Er is zulk een weg en hij moet genomen worden. De reis van de Wolga naar de Proet was geen uitstapje. Het was 15 maanden van veldslagen.. De overwinning is niet gemakkelijk tot ons gekomen.

Nu wacht de tijd niet. De lente is er geweest, het is de tijd om te maaien. Laat de oogst van Moldavië tot Normandië zijn. De oogst van overwinning.

Het verzet der Studenten.

Nu de bevrijding van Nederland nabij is, is het toch nog wel even goed te wijzen op de verschillende groepen, die in het biezonder hebben uitgemunt door hun verzet. Derhalve plaatsen wij hier nog een stuk over het verzet der studenten.

Het ondergrondse studentenblad „de Geus" schrijft in Februari, dat de Hogeschool in Rotterdam lang kans heeft gezien „practisch" te blijven, doch toen in Maart 1943 de Duitsers de belofte van trouw aan het Duitse gezag van de studenten eiste, begon ook de Rotterdamse senaat zich ervan bewust te worden dat er een punt komt, waarop „practisch zijn" en principes met elkaar in botsing moeten komen, en weigerde de formulieren voor de verklaring van trouw te accepteren.

De colleges konden nog enige tijd worden voortgezet, ook al werd de Hogeschool ernstig in haar vrijheid beknot, doch thans hebben ook de laatste docenten bedankt en pogingen om hen te vervangen door docenten van de Amsterdamse faculteit voor handelswetenschappen, zijn mislukt.

Dat er helaas ook nog — zij het een gering aantal — verraders en zwakke broeders zijn, blijkt uit een brief van een Nederlandsen professor aan de Senaat van de Utrechtse Hogeschool. Daar de Universiteit haar colleges heeft hervat", schrijft deze hoogleraar", acht ik het mijn plicht U mede te delen, waarom ik niet in staat ben college te geven. Nog geheel afgezien van het feit, dat het bevel tot mijn arrestatie nog steeds van kracht is, mijn huis herhaaldelijk door de Gestapo wordt doorzocht en ik bedreigd word met ontslag, kan ik de houding van de Senaat niet delen. Deze houding wordt ook buiten de Universiteit als een bittere teleurstelling gevoeld en wordt door alle studenten en jonge intellectuelen beschouwd als een verraad aan de Nederlandse zaak en een misdadige zwakheid".

„Onze studenten worden bij honderden gedeporteerd om in de Duitse oorlogsindustrieën te werken. Dit schijnt echter de houding van de Senaat niet te beïnvloeden. Het feit, dat onze studenten ten rechte weigerden de verklaring van trouw aan het Duitse gezag te tekenen, maakte, dat velen van onze Universiteit werden verwijderd. Collega's van mij werden ontslagen, alleen om het feit dat zij goede vaderlanders waren. Ook dit heeft de houding van de Senaat niet beïnvloed.

„Het tekenen van de verklaring van trouw zou verraad zijn geweest aan alles wat Nederlands en wat waarachtig is. De brief waarmede de studenten van hun weigering kennis gaven was eerlijk en correct. Toch zijn zij als misdadigers van de Universiteit verwijderd.

„Het is zeer dikwijls gezegd, dat wij er naar moeten streven de kracht van ons volk te bewaren doch dit kan zeker niet worden bereikt door slaafs de bevelen van de bezetters op te volgen. Niemand van ons zal zo naief zijn te geloven, dat de kracht van het volk kan worden gehandhaafd door de Universiteiten te heropenen en voor een twintigtal N.S.B.-ers te doceren of voor een paar twijfelachtige elementen onder de studenten die hun eigen belangen boven die van het land stellen.

„De toekomst van onze jonge generatie staat op het spel. Zij trachten sterk te staan, doch zouden wel eens kunnen gaan twijfelen wanneer zij zien hoe wij — die zoveel ouder zijn en zoveel minder hebben te verliezen dan zij — kalm ons hoofd buigen en bereid zijn slavendiensten te verrichten.

„Vooral wanneer de jongere generatie merkt dat sommigen onzer geloven dat de houding van de jeugd vatbaar is voor critiek en wij op het standpunt staan dat zij van de Universiteiten kunnen worden geweerd.

„Door samen te werken met den bezetter doodt de Senaat de goede naam en het prestige van de Universiteit, doodt de goede invloed welke had moeten en kunnen uitgaan van onze Universiteit".

Leiding en Troost, Het zevende gebod, door Ds. H. W. Kroeze handelt over de kuisheid (bij de katholieken is dit het zesde gebod, zoals men weet, omdat de telling iets anders loopt). „Zij dronken de wellust als water", citeert Ds. Kroeze Bavinck bij een uiteenzetting over de hoogheid, enigheid en absoluutheid van het huwelijk, waarover in verband met de nieuwe echtscheidingswet hier zoveel te doen is geweest. Het is goed, dat ook van gereformeerde zijde eens op deze quaestie gewezen wordt.

Cronica de Holanda, revista mensual. Dit is het eerste nummer van een van het legioen uitgaven van het Nederlandse Inlichtingenkantoor te New York, dit maal bestemd voor Zuid-Amerika. Het staat onder leiding van Dr. Jan van As, Manrique Iglesias, Miguel de Sta Cruz, José Gonzalez en I. Alvar. Het eerste nummer bevat de gewone stof, samengelezen uit allerlei bronnen, over wat Nederland is, de beloofde bestuurshervormingen, de Westindische gebiedsdelen (door J. Henk Boas), het letterkundige leven (door Adriaan van der Veen), een waardeloos stukje over de kerken, de molens e.d.

Nederlandse gedichten, Londenreeks nos. 1 en 2, en **Gedichten uit Bezet Nederland.** Alles uitgegeven door The Netherland Publishing Company te Londen.

De Londenreeks bestaat uit niet meer dan brochures van 16 bladzijden, waarin overigens uiterst goede gedichten worden verzameld. F. Sybrand Bijlsma is de dichter van wien no. 1 van de Londenreeks, „Tocht", verscheen. Dit is een pretentieloze bundel van enkele gedichten.

De beide andere zijn bundeltjes van gedichten van soms bekende, soms nieuwe dichters. De dichters zwijgen niet, niet in de vrije landen, niet in de geteisterde landen, schrijft Mevrouw Marsman in het voorwoord tot „Gedichten uit bezet Nederland", een uiterst fijne als ook tot voorzichtigheid manende bundel. Immers, hoe zeer ons enkele der opgenomen gedichten geboeid en ontroerd hebben, meer dan een „dwarsdoorsnede" van het in de literaire tijdschriften gepubliceerde kan het niet zijn en, zo zegt de samenstelster, veel zal nog in geheime laden het uur der bevrijding afwachten.

Dit duidt erop, wat ook beslist merkbaar is, dat veel met de oorlog en de bezetting te maken heeft. Onjuist is zeker de mening, een vroeger gehoord in onze omgeving, dat oorlog en poëzie niets met elkander te maken hebben. Wie las eens de Grieken en wie heeft Vergilius geproefd? De smart louterde hen en zal ook velen der onzen louteren. Van Antonie Donker is „Een Vlam" daar een voorbeeld van en Verwey's zo totaal andere „Aan een vriend die wil dat ik vrede predik" eveneens. Of Jef Lasts Sonnet. Toch niet alles, althans niet van wat hier opgenomen werd. Jan Engelman, Jan Lodewijks, Miep Luitingth, e.a. weten andere instrumenten te bespelen en hun spel is goed.

Wij weten niet of dit bundeltje in vele exemplaren op Curaçao te koop is. Het moest zo zijn, want het is een van de mooiste bundeltjes, die wij de laatste tijd zagen. Het is — ja, werkelijk — uitgegeven met medewerking van het Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen. Uit dien hoofde ook zou men verwachten, dat het hier overal te koop zou zijn.

Naar verluidt zonden enkele exemplaren voor 2,50 G. aan den man gebracht zijn op Curaçao.

Dat is dus dezelfde prijs als indertijd het Poëzie-nummer van De Stoep, dat zonder regeringssteun tot stand kwam, dat dikker was, veel en veel groter, rijker van zetsel en dat bovendien ongeveer de helft van de in dit boekje opgenomen gedichten al bevatte die dus door een samenloop van omstandigheden in Londen feitelijk herdrukt werden. In elk geval pleit het voor de samenstellers van dit boekje en van de Stoep, dat hun keuze ongeveer gelijk uitviel.

„Gedichten over Holland", Londenreeks no. 2, is eveneens een bundeltje van verschillende dichters. Vermoedelijk ook uit overgewaaide tijdschriften e.d. samengelezen. Er staat echter voorwoord noch inhoud in. Het is ook zeker der moeite waard.

The Danube Basin and the German Economic Sphere, door Dr. **Antonin Basch,** uitgegeven door de Columbia University Press, $ 3,50, 274 blz.

De laatste tijd hebben wij verschillende uitspraken over het oorlogsdoel van wereldleiders herlezen.

Daaruit krijgt men de indruk, dat velen zich inderdaad voorstellen de wereld te kunnen opvoeden en elk gebied en elk land te richten naar de omstandigheden, zoals die in hun bepaalde land van kracht zijn. Anderen zien de onmogelijkheid daarvan wel in en beginnen boeken te schrijven om de nodige voorlichting te geven. Van objectieve geschied- of andere beschrijving kan vanzelfsprekend geen sprake zijn; dan komt men alras in conflict. Wanneer het geen beunhazen zijn, die de pen hanteren, komt dat toch wel terecht, maar het gebeurt wel eens erger. Niet alzo met dit uitstekende, maar droge boek van Dr. Basch, een vooraanstaand Tsjechisch industrieel, die in zijn werk laat zien, welk raadsel in het Donaubekken eerst zal moeten worden opgelost, wil men aan tafel gaan zitten om aan de grote legkaart te beginnen. Tweemaal in deze eeuw reeds is het Donaubekken onder invloed van de Duitse economische penetratie gekomen en tweemaal was een wereldoorlog er het gevolg van. Dr. Basch geeft de feiten. En het zijn ook feiten. Wij geloven niet dat het materiaal, dat hierin is bijeen gebracht al eerder verzameld is.

Dr Basch' conclusie is, dat de Donaulanden als Hellas (dat erbij gerekend wordt om zijn van de andere Balkanlanden afhankelijke positie). Joegoslavië, Roemenië, Boelgarije en Hongarije los moeten komen van Duitsland en Duitse invloed; hun landbouw moet worden gemoderniseerd hun economische stelsels aangepast worden aan de rest der wereld en hun levensstandaard moet verhoogd worden. Alleen Groot-Britannië en de Verenigde Staten kunnen helpen, zegt Dr. Basch. Door dit gebied er volkomen bovenop te helpen, meent Dr. Basch dat Duitsland voor goed zijn landbouwkundige appanage-rechten hier zal verliezen. Hierdoor zal evenwicht geschapen worden tussen Midden en Zuid-Oost Europa, hetgeen aan het gehele vasteland ten goede zal komen. De Donaulanden, wars van alles wat Duits is, zijn in het Duitse zog verzeild geraakt toen Duitsland in 1934 zijn nieuwe staathuishoudkunde tot opbouw van de oorlogsmachine begon: nl. uitvoer alleen om voer de invoer te betalen, en de invoer afgestemd op de oorlogsmachinerie. De Donaulanden kwamen prachtig in dit stelsel terecht, want deze landen hadden elders geen afzetgebied en buitenlandse valuta konden zij niet krijgen, terwijl hun landbouwproducten en hun ruwe grondstoffen de Duitse economie precies aanvulden. Duitse firma's hielpen graag een handje bij de bouw van installaties, de tekeningen waren dan meteen in Duitsland bekend en de kosten werden vast afgeschreven op de oorlog. In 1937 beseften de Donaulanden (of Balkanlanden) dat zij slachtoffers van Duitsland waren geworden, maar ontkomen was toen te laat. Zij zaten financieel verstrikt in het Duitse net en geen enkele van de huidige geallieerden heeft een vinger uitgestoken om ze eruit te halen. De inneming van Oostenrijk en Tsjechoslowakije versterkten Duitslands positie nog.

Daarom is Dr. Basch' bezoek van zoveel belang. Het doet zien, waar wij geallieerden iets moeten doen om volgende wereldoorlogen onmogelijk of althans moeilijker te maken: de balkan, de plaats, waar zowel Wereldoorlog I als II hun nest hadden.

CURAÇAOSE SPREEKWOORDEN.

76 — Breed voor jou, smal voor mij, is de wet van een trechter.

77 — Met de eer groeit de smart.

78 — De jager heeft iets anders in zijn hoofd dan de vogel.

79 — Wie huilt, huilt niet lang, wie lacht, lacht niet lang.

80 — Het is alle dagen geen zoete melk, soms is het karnemelk.

81 — De vlinder speelt bij de lamp, totdat hij zijn vleugels brandt.

82 — Als je een pas aangekomen slaaf geweld aandoet, spreekt hij Latijn.

83 — Geen enkel leed duurt honderd jaar.

84 — Zoals de moeder is, zo zijn de kinderen.

85 — Laat den dode op het kerkhof, kom thuis huilen.

86 — Een kwade naam is als de hoed van den koning.

87 — Wie niet ruim beloont, kan niet streng straffen.

88 — Ieder woord heeft zijn eigenaar.

89 — Niet van alle hout kun je lepels maken.

90 — Vuile kleren moet men thuis wassen.

91 — Vrede voor het land, vrede voor de zee.

92 — Aan de grootte van een cent kun je zien, hoeveel een vierduitstuk waard is.

93 — Gebiechte zonden zijn vergeten zonden.

94 — Beloven zonder te doen, houdt alleen een gek tevreden.

95 — Iedereen weet zelf het best hoe hij zijn vlooien dood maakt.

96 — Met vragen kom je in Rome.

97 — Bewaar je kwade bui van vandaag niet tot morgen.

98 — Kwaad zijn op den koning brengt geen smetten op zijn kroon.

99 — Met oorringen maak je je gezicht niet mooi.

100 — De meest wijze man is hij, die weet te luisteren.

101 — Je moet zout in de funchi doen, als het prutelt.

102 — Een schorpioen met de staart omhoog doet je niets, als je er van af blijft.

Tussen Warszawa en Oost-Pruisen alsook in Zuid-Polen vallen de Russen krachtig aan. Het front in de Balkan is reeds belangrijk gewijzigd als gevolg van Roemenië's samenzwaai.

Noordamerikaanse troepen steken de Seine over op een niet nader genoemd punt bij hun opmars naar het Noorden.